

” Trots is een mooie emotie...”

November 1992: de dienstplicht staat voor de deur. Vanuit Zeeland wekelijks met de trein naar Steenwijk, alwaar ik opkwam bij 45 Painfbat (destijds onder het Regiment Van Heutsz). Eén van de eerste mythes die we meekregen, was dat alle ‘schoffies’ (dienstplichtigen althans) uit de samenleving bij dit Regiment werden ondergebracht. May that as it be: infanteristen zijn een trotse- en hechte groep, die het beste als ‘broers’ te zijn omschrijven. Ook na mijn eerste uitzending en de plaatsing bij 42 Painfbat is dat zeker niet anders gebleken. Onbewust ging ik ervan uit dat dit bij **andere** infanterie-eenheden niet anders zou zijn. De eerste stappen richting creativiteit zette ik door als redacteur van de **Alfa-Krant** aan de bak te gaan: even een vluchtige ontsnapping aan wat je als infanterist doorgaans tekent: zo snel mogelijk destructie en verderf toepassen...

Na mijn dienstperiode - *bij het mooiste Bataljon wat de Krijgsmacht rijk is* - ben ik mijn creatieve vaardigheden verder gaan ontwikkelen, maar heb eigenlijk altijd met de gedachte gespeeld om ergens nog wel eens iets met ‘Defensie’ te willen doen. Als Zeeuw kom je echter (vlak voor je Midlife Crisis, haha!) tot de ontdekking dat je ook wel eens **te nuchter** kunt zijn, en laat je die

ideeën dan ook weer makkelijk voor wat ze waren. In de periode voorafgaand aan Covid, meldde René Berkhuijsen (oud-collega, YPR chauffeur in ons peloton) zich met de vraag:

” Broodje, kun jij een t-shirt voor me bedrukken, want ik wil die dan dragen tijdens de NL Veteranendag...”

Dat was feitelijk het besef dat ik meer zou kunnen betekenen voor oud BLJ-collega's en dé methode om me dienstbaar te kunnen maken voor al die gasten die met hun vreetegel door (bijvoorbeeld) de rivier De Oste hebben gewaad, ontberingen hebben doorstaan tijdens uitzendingen, om vervolgens toch weer ‘huiswaarts’ te mogen keren richting het vertrouwde Seedorf of Oirschot. Trots gaat immers langer mee dan de gemiddelde Defensie-carrière, maar: uiting geven aan die trots, daar waren niet altijd voldoende producten voor beschikbaar.

Op frequente basis meldt zich wel iemand met een vraag over zijn voormalige (opgeheven) eenheid én het gegeven dat betrokkene daar nog steeds graag ‘fiere drager’ van zou zijn (voor de roestige Jagers: dat is een passage uit het Regimentslied). Als we de koppen dan bij elkaar steken (maar waar ik soms ook de bal terugkop om meer ‘gegadigden’ te vinden), dan zijn zijn nieuwe creaties van eenheden die soms al 35 jaar niet meer bestaan, nog steeds een haalbare kaart. Als zo'n persoon dan een bestelling komt ophalen, dan zijn zij (ja: ook 70 plussers) net een kind in een snoepwinkel...

Daarnaast creëer ik ook maatwerk voor de **actieve eenheden** die op uitzending gaan, een sport-tenu zoeken of gewoon ‘trotse rammers’ zijn die in een fitnessruimte bivakkeren. Gelukkig weten ook gemeenten de weg inmiddels te vinden die ‘hun’ inwonende veteranen willen eren met bijvoorbeeld een maatwerk coin, of een Special Edition veteranenvlag willen laten ontwerpen ten behoeve van Regionale Veteranendagen. Mijn webshop Gorilla-Shop is dus vooral ingericht voor de individuele militair, oud-militair en veteraan. Ik heb zo'n 300 t-shirts designs, 100 verschillende patches en **zeker ook voor de BLJ-er veel aanbod!** Maar de webshop biedt zeker ook mogelijkheden voor maatwerkproducten. Zo heb ik voor de B-cie van 42 BLJ al enkele mooie producten kunnen realiseren, voorafgaand aan hun vertrek naar Litouwen.

Stay Proud - Patrick

© foto: Gerard Wessel

Patrick Broodman

Ik diende binnen 42 Painfbat in de periode 1994-1999. Functies: Boordschutter 25 mm en (plv) groepscommandant. 3x uitgezonden naar Bosnië.

